

Fra: Postmottak Osen kommune (Postmottak@osen.kommune.no)

Sendt: 08.04.2021 15:20:07

Til: Thomas L. Andersen

Kopi:

Emne: SV: 15 viktige spørsmål angående de juridiske sidene ved vaksinasjons-kampanjen

Vedlegg:

Hei.

Viser til dine spørsmål i epost av 04.04.2021.

Undertegnede har ikke tenkt å bruke tid på en grundig besvarelse av hvert spørsmål, men ønsker å melde tilbake at vaksinasjon er frivillig, og dermed opp til hver enkelt å bedømme risikoen ved.

Mvh

Roar Leirset

Rådmann

Osen kommune

Fra: Thomas L. Andersen <thomas.l.andersen@gmx.us>

Sendt: søndag 4. april 2021 23:12

Til: postmottak@froya.kommune.no; Postmottak Osen kommune <Postmottak@osen.kommune.no>; postmottak@oppdal.kommune.no; postmottak@rennebu.kommune.no; postmottak@roros.kommune.no; epost@holtalen.kommune.no; postmottak@mgk.no; postmottak@skaun.kommune.no; postmottak@selbu.kommune.no; postmottak@tydal.kommune.no; postmottak@meraker.kommune.no; postmottak@frosta.kommune.no; postmottak@snasa.kommune.no; postmottak@lierne.kommune.no; postmottak@royrvik.kommune.no; postmottak@namsskogan.kommune.no; postmottak@grong.kommune.no; postmottak@hoylandet.kommune.no; postmottak@overhalla.kommune.no; postmottak@flatanger.kommune.no; post@leka.kommune.no; postmottak@inderoy.kommune.no; Postmottak Indre Fosen kommune <Postmottak@indrefosen.kommune.no>; post@heim.kommune.no; postmottak@hitra.kommune.no; Postmottak Åfjord kommune <postmottak@afjord.kommune.no>; post@naroyssund.kommune.no; post@rindal.kommune.no

Emne: 15 viktige spørsmål angående de juridiske sidene ved vaksinasjons-kampanjen

Jeg ber om at denne henvendelsen samt vedlegg journalføres, og at det sendes en bekreftelse på mottatt henvendelse. Videre ber jeg om at e-post samt vedlegg videresendes den eller de som på en eller annen måte er ansvarlig for den kommunale vaksinasjonskampanjen, det være seg kommuneoverlege, lege, ledende helsepersonell eller politisk beslutningstaker, derunder ordfører.

Kjære lege, helsearbeider eller politisk beslutningstaker,

som representant for et stort antall mennesker som er usikre og bekymrede i denne pandemi-situasjonen, retter jeg min bønn til deg som ansvarsfull og samvittig lege, helsearbeider eller på en annen måte ansvarlig person knyttet til vaksinasjonen av Norges befolkning: Vurder den rettslige informasjonen jeg gir her i e-posten, og se ved behov på det vedlagte brevet som utdyper e-posten og som inneholder en mengde kildebelagt medisinsk og juridisk informasjon. Svar på spørsmålene som vedlegget utdyper og som du finner nederst i denne e-posten. Hvis du imot formodning ikke kan svare på disse spørsmålene, ber jeg deg om å begrunne hvorfor du ikke kan svare på dem. Jeg setter også pris på å høre fra deg, hvis du skulle dele mine bekymringer. Selv om jeg er lekmann, og du muligvis er en profesjonell utøver av medisinfaget, føler jeg meg berettiget til å oppsummere litt av den informasjonen jeg selv har gjennomgått.

Grunnen til denne henvendelsen er to personlige opplevelser: Den første var da min bestemor skulle vaksineres og jeg ringte til vakthavende lege og erfarte at denne legen var fullstendig uvitende om den nye og eksperimentelle teknologien som brukes i vaksinene. Hun visste ikke at mRNA-teknologien aldri før har vært tillatt brukt på mennesker utenom i forsøk. Den andre opplevelsen var da jeg forsøkte å publisere et leserinnlegg i lokalavisa, hvor jeg informerte om vaksine-teknologien og samtidig kritiserte kommunens kommunikasjonsstrategi: I informasjonsskrivet de sendte ut til kommunens risikogrupper, opplyste de ingen steder om den eksperimentelle siden ved vaksinasjonen, ennå verre: De hadde ingen informasjon overhodet. I stedet hadde de et stort bilde av to søte ekorn, tydeligvis et standard-bilde brukt ved vaksinasjon av barn. Jeg

oppfattet det som en ufarliggjøring av vaksinerne og som en infantilisering av mottakeren. Avisen publiserte aldri dette leserinnlegget. I tillegg kan jeg nå med hånden på hjertet si at jeg via min bekjentskapskrets står nærmere en ung person som døde helt unødvendig av AstraZeneca-relatert blodpropp enn en eldre mann som skal ha dødd av eller med Covid-19. Dette er min personlige realitet i denne «dødelige» pandemien, og den deler jeg med mange i mer eller mindre grad.

Hensikten med denne e-posten og det vedlagte brevet er todelt: Først å informere om de medisinske sidene, og deretter å bevisstgjøre rundt spørsmålet om juridisk ansvar og lovmessighet ved det jeg og andre, derunder et stort antall rettslærde, betegner som et makeløst medisinsk forsøk på en uvitende befolkning. Siden spørsmålet om juridisk ansvar er akutt, ønsker jeg å oppsummere de viktigste punktene i det vedlagte brevet her, og å fremheve noen av spørsmålene jeg stiller i brevet. Jeg ber deg om å besvare disse så fullstendig som mulig (se nederst i e-posten). Jeg ønsker på ingen måte å utpeke sydebukker eller på annen måte å stille personer i et dårlig lys. Mitt eneste ønske og håp er å begrense skadeomfanget ved en mulig medisinsk skandale, og å bevege deg til å sørge for at loven om informert samtykke overholdes i hvert enkelt vaksinasjons-tilfelle fra nå av. Jeg er ingen generell vaksinemotstander, og heller ikke fiendtlig innstilt imot den teknologiske utviklingen på det medisinske feltet. Jeg er rett og slett rystet over den manglende kritiske holdningen til disse eksperimentelle legemidlene.

Jeg er klar over at brevet blir sendt ut på et sent tidspunkt, men sett i lys av statsministerens bekymringsverdige uttalelser om at hele Norges befolkning skal vaksineres med disse gensyntetiserende produktene, anser jeg det som bedre å varsle sent enn aldri. Den mulige skandalen rundt AstraZeneca-vaksinen har også åpnet øynene til mange hva angår sikkerheten til disse produktene. Ledende medisinske eksperter frykter lignende akutte bivirkninger også av mRNA-stoffene.

Dette er ikke vanlige vaksiner. Både Pfizers og Modernas vaksiner benytter seg av en genteknologi som aldri før har vært tillatt brukt utenom i medisinske forsøk (eller på kreftpasienter med fremskreden sykdom, hvor fordelene oppveier ulempene). Heller ikke DNA-vektor-teknologien til AstraZeneca eller Johnson & Johnson har vært tillatt brukt annet enn i en nylig Ebola-epidemi, noe som gjør også deres teknologi unik i norsk og europeisk sammenheng. Ingen av de nevnte «vaksinene» har en normal godkjenning, men er bare tillatt på grunn av en angivelig krise. De har altså en nød-autorisasjon (i EU og Norge kalt «betinget godkjenning»). En slik nød-autorisasjon kan trekkes tilbake, hvis produktene viser seg enten å ikke leve opp til sikkerhetsstandarden eller ikke å gi den lovede effekten. De medisinske studiene er heller ikke avsluttet, men foregår parallelt med at produktet anvendes på millioner av mennesker. Alt dette viser med all tydelighet at dette er et medisinsk forsøk.

Alle de tre «vaksinene» bryter med det tradisjonelle prinsippet om å tilføre kroppen et svekket eller inaktivt virus; de instruerer istedet kroppen gjennom en genetisk kode til å produsere en del av korona-viruset som immunforsvaret da skal reagere på. I praksis blir derfor mennesket til en gen-modifisert organisme, om enn bare for en begrenset periode (for mer informasjon, se vedlegget). Man kan derfor med rette betegne dette som en type genterapi eller mer presist, som foreningen Fritt vaksinevalg kaller dem, «injeksjoner med gensyntetisk materiale». Som lege, helsearbeider eller ansvarlig politisk beslutningstaker er du kanskje klar over at det ikke er tillatt å gi (eksperimentelle) genterapier til folk uten at de gir sitt informerte samtykke i skriftlig form (Biotechnologiloven § 6-4). Selv hvis «vaksinene» ifølge lovendringer fra sommeren 2020 ikke lenger regnes som genterapier eller «avanserte terapier», gjelder fortsatt loven om informert samtykke slik denne er formulert i kapittel 4 av Pasient- og brukerrettighetsloven. Gitt den eksperimentelle karakteren til disse «vaksinene» burde egentlig § 4-2 gjelde, som forplikter til skriftlig samtykke ved «visse former for helsehjelp». Uansett hvordan man ser på disse produktenes juridiske eller medisinske status, vil allikevel enhver lege eller helsearbeider som setter en injeksjon med hva det enn skulle være uten først å ha innhentet et informert samtykke, bryte § 4-1 i Pasient- og brukerrettighetsloven – dette gjelder alle former for helsehjelp.

På nåværende tidspunkt har allerede flertallet av sykehjemsbeboerne, sannsynligvis uvitende om det, blitt utsatt for dette medisinske forsøket, og 135 er registrert døde etter injeksjon (per 31.03.21). Derfor appellerer jeg til din samvittighet og rettferdighetssans, og ber om at du ikke under noen omstendigheter verken oppfordrer til eller selv setter denne injeksjonen på flere mennesker, spesielt ikke dem som *ikke* tilhører en medisinsk risikogruppe, uten at det først er blitt innhentet et informert og opplyst samtykke. Dette er nemlig ulovlig, og strider dessuten med de etiske prinsippene knyttet til medisinsk praksis. Det å sette en injeksjon med et eksperimentelt legemiddel uten normal godkjenning på et uvitende menneske, dement eller ikke, er faktisk så alvorlig at det vil kunne falle inn under rettskodeksen fra Nürnberg-prosessene. Den såkalte Nürnbergkodeksen var den viktigste lærdommen fra nazistenes grusomme medisinske forsøk, og det første og derfor mest fundamentale prinsippet som ble fastlagt under disse rettsforhandlingene, var prinsippet om informert samtykke (se vedlegget). Via Helsinki-deklarasjonen har denne kodeksen fått innpass i norsk lovgivning, blant annet i Pasient- og brukerrettighetslovens § 4-1. Et alvorlig brudd på Nürnbergkodeksen vil kunne medføre en forbrytelse mot menneskeheten. Hvis det derimot finner sted en tilstrekkelig, forståelig, objektiv og ærlig gjennomgang av fordeler, ulemper og mulige risikoer ved vaksinasjon med et eksperimentelt og ennå ikke godkjent legemiddel, hvorpå et samtykke allikevel gis, helst skriftlig, så er det fullkomment lovlig, om ikke nødvendigvis etisk forsvarlig.

Hvis du har medisinsk bakgrunn, vet du at dødeligheten ved en korona-infeksjon er gjennomgående lav. Dette fastslo de engelske helsemyndighetene allerede i midten av mars 2020. I Norge er dødeligheten tilnærmet en vanlig sesong-influensa. I dag finnes det også mye mer erfaring med behandling av sykdommen, og flere legemidler som viser svært lovende resultater. Det er klart at det finnes eksempler på alvorlig sykdom eller såkalt long-covid, men slike tilfeller er ikke noe nytt for Covid-19, men kjent fra de fleste virus-infeksjoner. Også disse kjensgjerningene må tas med i en opplysende samtale omkring nytte og risiko ved å ta vaksinen, og det gjelder spesielt for de under 70 år uten alvorlige underliggende sykdommer.

Du som ansvarlig vaksinerende lege eller helsearbeider bør være klar over at du bryter loven i hvert tilfelle hvor det *ikke* har blitt informert objektivt og tilstrekkelig om mulige risikoer og potensielle fordeler ved denne injeksjonen sett opp imot den individuelle pasientens helsetilstand – og det inkluderer at du må forklare på et forståelig vis hva det innebærer at et legemiddel ikke har vanlig godkjenning, men bare en nød-autorisasjon, videre at denne gen-teknologien aldri før (mRNA) eller kun unntaksvis (virus-vektor) har blitt tillatt brukt som vaksiner, og at man derfor ikke kan si noe som helst om potensielle skadelige langtidsvirkninger. Kort og godt må det kommuniseres på en tydelig måte at man ved å la seg vaksinere *de facto* deltar i et medisinsk forsøk. Sist, men ikke minst må du opplyse om hvilken positiv effekt disse produktene med sikkerhet kan sies å ha, om de

kan forhindre smitte og sykdom, og hvis du ikke vet det, fordi det ikke foreligger sikker data, så må du opplyse også om det. § 4-1 i pasient- og brukerrettighetsloven krever også at forholdet mellom helsehjelpens innhold og personens helsetilstand avveies, og det vil derfor være svært rart hvis dere vil anbefale et så risikabelt eksperimentelt og gensyntetiserende legemiddel til friske personer som etter en infeksjon med SARS-CoV2 har en dødsrisiko på mellom 1,2 og 1,8 promille (se vedlegg). Dette strider mot enhver fornuftig beregning av nytte og risiko (risk-reward ratio). Ifølge FNs verdenserklæring om bioetikk og menneskerettigheter, artikkel 3, punkt 2 gjelder også at: «Enkeltmenneskers interesser og velferd skal gå foran rent vitenskapelige eller samfunnsmessige interesser.» Dette forbyr argumentasjonen om at den enkelte må ta en uforutsigbar helserisiko til «det felles beste».

Hvis det viser seg at loven om informert samtykke brytes systematisk over hele landet, sagt med andre ord: Hvis «alle gjør det», vil det allikevel ikke frita den enkelte vaksinerende fra ansvaret for å følge gjeldende norsk lov. Det å følge ordre eller å lukke øynene er ikke en gyldig unnskyldning – også dette ble presisert under Nürnberg-prosessene, nettopp fordi det var den gjengse unnskyldningen til de som hadde begått forbrytelser imot menneskeheten.

Det som nå foregår i Norge og rundt om i hele verden, er uten tvil verdenshistoriens største medisinske forsøk – og det er derfor også mulig, dessverre, at det kan utvikle seg til å bli verdenshistoriens største medisinske skandale. At det virkelig er et medisinsk eksperiment som nå utføres i en global målestokk, har selveste sjefen for Pfizer, Albert Bourla, nylig gitt til kjenne, da han i et NBC-intervju den 25. februar 2021 kalte Israel for «verdens laboratorium» (se vedlegget). Men det er selvsagt ingen forskjell på om vaksinen settes i Israel eller her i Norge.

Nå når du som helsearbeider eller lege med ansvar for vaksinasjon er gjort oppmerksom på dette, vil en videre unnlattelse av å følge Pasient- og brukerrettighetsloven i verste fall kunne betraktes som et forsettelig lovbrudd. Politiske beslutningstakere vil i samme situasjon gjøre seg medskyldig i å oppfordre til lovbrudd, hvis de imot bedre vitende allikevel beordrer medisinsk personal til å gjennomføre vaksinasjons-kampanjen uten først å innhente tilstrekkelig informert samtykke med alt det innebærer av objektiv og sann informasjon. Et slikt samtykke må innhentes fra hver enkelt, og kan ikke anses gjennomført bare ved generelle opplysningskampanjer (som jeg for så vidt heller ikke har sett).

Mitt mål med denne henvendelsen er som tidligere sagt utelukkende å redusere omfanget av en mulig medisinsk skandale, og i tillegg å gjøre deg som enkeltperson oppmerksom på at det som foregår, sannsynligvis er et alvorlig (fordi systematisk) brudd på loven om informert samtykke og derfor også et brudd på menneskerettighetene. I verste fall står vi overfor en forbrytelse imot menneskeheten som i sine dimensjoner mangler historisk sidestykke.

Jeg er fullstendig klar over at dette kanskje vil støte på døve ører, eller i alle fall møte største forbauselse og mistro. For er ikke nettopp vaksinasjons-kampanjen en *velgjerning* imot menneskeheten? Og er det ikke derfor vår plikt å vaksinere så mange som mulig og det så fort som mulig? Hvordan våger avsenderen å trekke inn Nürnberg-prosessene eller brudd på menneskerettighetene? For å si det slik: Det er selvfølgelig mulig at det er en velgjerning, det som nå utføres i et enestående tempo og uten nødvendig medisinsk oppklaring, i ly av unntaks-lovgivning på flere områder og støttet av en massiv medial skremselskampanje, men det er også mulig, slik jeg har forsøkt å forklare, at det hele kan ende med en uhyre skandale med et høyt antall fullstendig unødvendige skader og dødsfall, enten direkte eller som følge av uoverskuelige langtidsvirkninger. Av den grunn er det mer enn noen gang påkrevd å følge loven, og på dette vis å beskytte ikke bare sine medmennesker, men også seg selv, i det tilfellet at dette eksperimentet imot formodning skulle vise seg å ende i en medisinsk katastrofe. Tidligere eksperimenter med å utvikle vaksiner mot koronavirus har vist at det ved flere anledninger har ført til *motsatt* effekt, nemlig at vaksinene gjorde en senere infeksjon betydelig farligere og noen ganger dødelig (dette fenomenet kalles *antibody dependent enhancement* (ADE), se vedlegg). Hvis dette fenomenet opptrer også etter de nåværende korona-vaksinene, sammen med andre farlige bivirkninger, så vil eksperimentet kunne ende fatalt, og grunnet den globale dimensjonen vil det lett overgå dødstallene fra de medisinske forsøkene under andre verdenskrig. I et slikt tilfelle vil det nesten garantert komme en rettslig oppvask på ett eller annet tidspunkt.

I flere land, for eksempel i Israel, men også i Norge, forberedes det nå juridiske søksmål mot myndighetene og imot navngitte nøkkelpersoner i det som synes å være en verdensomspennende skandale hvor helt andre interesser enn folkehelsen kan være hovedsaklig drivkraft til *lockdown* og frihetsbegrensninger. Den mest kjente advokat-gruppen ledes av den tysk-amerikanske advokaten Reiner Fuellmich. Han har tidligere vunnet prestisjetunge rettssaker mot korrupte globale konserner som Volkswagen og Deutsche Bank. Hver uke avholder de transparente og direkte sendte møter (se vedlegget). Siste nyhet på det juridiske området er at PCR-testen – og med den all statistikken over sykdom og død – er kjent ugyldig av en domstol i Wien (24.03.21; se vedlegg). Dette er andre gang PCR-testens dugelighet avkreftes av en domstol i Europa.

Hvordan man stiller seg til Covid-19 og de økonomiske, sosiale og rettslige endringene som skjer med denne sykdommen som begrunnelse, er opp til hver enkelt. Én ting er allikevel uomtvistelig, og det er at det ikke skader å følge loven når denne er skapt for å verne og beskytte mennesker. Å formidle sannheten er aldri feil, men det å undertrykke den fører ofte til grusomme og uante konsekvenser. De objektive dødstallene fra covid-19 – relativt av PCR-testens svakheter – samt den realiteten som omgir deg til daglig, bør gi deg den nødvendige styrken til å minne dine kolleger og overordnede om gjeldende lovgivning, og å stille deg bak det fundamentale prinsippet om informert samtykke.

Til slutt må jeg tilføye at jeg naturligvis er klar over at noen mennesker blir svært syke og at noen også dør, enten med eller av Covid-19, så jeg ønsker verken å fremstille sykdommen som harmløs eller å fornekte viruset, men bare å peke på at det i medier og politikk fremstilles som mye verre enn det har vist seg å være, og at farene ved eksperimentelle gen-vaksiner ikke har blitt diskutert tilstrekkelig av de samme mediene og politikerne. Og det er i en slik situasjon at den profesjonelle og etiske standarden til helsepersonell og legestand får en avgjørende betydning, for det er nå det gjelder «først og fremst ikke å skade, deretter å være forsiktig, for det tredje å helbrede» (Hippokrates, alle legers far).

Vedlegget som har rikelig med fotnoter, utdyper bekymringene omkring «vaksinene» og kaster lys over de juridiske og etiske sidene. De viktigste av de femten spørsmålene som stilles i vedlegget, og som jeg ber deg besvare etter beste evne, er de følgende:

1. Bør det ikke eksplisitt informeres om at vaksinene som idag administreres, anvender en *helt ny* teknologi og alene av den grunn må betegnes som eksperimentelle?
2. Er det virkelig tilfelle at Covid-19 utgjør en «alvorlig trussel mot folkehelsen» slik dette defineres i Smittevernloven § 1-3?
3. Er det virkelig tilfelle at det ikke finnes andre behandlingsmuligheter for sykdommen enn en (profylaktisk) eksperimentell gen-teknologi med uviss effekt?
4. Siden interaksjons-studier mangler, vil det da ikke være tilfelle at mulige komplikasjoner for den primære målgruppen ikke er kartlagt?
5. Stemmer det at disse disse genetiske produktene ikke er ferdig utprøvd og testet, og at de som lar seg behandle med dem, *de facto* deltar i et medisinsk forsøk?
6. Hvis dette stemmer, vil ikke det kreve en tydelig oppklaringssamtale og et uttrykkelig og dokumenterbart samtykke *før* behandlingen startes? Gjelder ikke dette ennå mer, når sykdommens dødelighet er lav, og det finnes vitenskapelig bevis på kryss-immunitet? Når store deler av befolkningen etter alt å dømme allerede har vært i kontakt med viruset?
7. (Se vedlegg)
8. Gitt den eksperimentelle teknologien og de haste-godkjente produktene, er det ikke da mulig at man potensielt sett står overfor verdenshistoriens største medisinske skandale?
9. Gitt den lave trusselen fra sykdommen, er det ikke uetisk og uprofesjonelt å utsette sunne mennesker for de potensielle skadene fra disse genetiske forsøkene?
10. Følges norsk lovverk og internasjonale menneskerettigheter? Og hvem står ansvarlig for mulige skadevirkninger?
11. I hvilken grad har kommunen og dens helsepersonell som er ansvarlige for «vaksinasjonen», gjennomført en opplysnings-kampanje?
12. Foreligger det i hvert vaksinasjons-tilfelle informert samtykke?
13. Foreligger det skriftlige samtykker?
14. (se vedlegg)
15. Gitt at vaksinasjons-kampanjen klassifiseres som et medisinsk eksperiment av sjefen for et ledende vaksine-firma og gitt at du har ansvar for denne i din kommune: Bryter du da Nürnberg-kodeksens første prinsipp (ved ikke å se til at det innhentes informert samtykke), dens femte prinsipp (ved å videreføre et eksperiment du vet kan føre til alvorlig skade og død), dens sjette prinsipp (ved å vaksinere personer som ikke har risiko for alvorlig sykdom eller død ved en infeksjon med SARS-CoV2)?

Til slutt gjentar jeg ønsket om at denne henvendelsen journalføres, og at det bekreftes at dere har mottatt den.

Jeg håper at mitt budskap møter et åpent sinn og en moden og ikke minst modig samvittighet.

Med vennlig hilsen,

Thomas Andersen,

Årlokkveien 35,

8011 Bodø